

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Рекла́мні і Адміністра́ція:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНІОСОЗ: (201) 451-2200

PIK XCII. Ч. 222.

ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СЕРЕДА, 20-ГО ЛИСТОПАДА 1985

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 20, 1985

No. 222. VOL. XCII.

О. МЕШКО ПОВЕРНУЛАСЯ ІЗ ЗАСЛАННЯ ДО КИЄВА

Нью Йорк (ЗП УГГ). — На початку листопада цього року член-засновник Української Гельсінкської Групи Оксана Мешко, закінчивши термін заслання, повернулася з Хабаровського краю до Києва.

О. Мешко

Оксана Мешко (нар. 30.1.1905 р.) судилася тяжка доля. Довгі роки вона перебувала «між смертю і життям» (пізніше це стало назвою її автобіографічної оповіді). Перерване під час сталінських чисток навчання, смерть улюбленого старшого сина в 11 років, переслідування чоловіка, колишнього члена УКП, пізніше — репресії в родині старшої сестри Віри, яку ув'язнили, а чоловіка і двох синів знищили, втрата безвісти молодшої сестри Катерини, учасниці Визвольних Змагань (щойно на схилі віку вдалося розшукати її сліди в Нью Йорку), невдовзі арешт самої Оксани Мешко і 10-річний вироки. Це — її будні за сталінських часів.

«Відліг» усміхнулася до неї звільненням і реабілітацією, поверненням до Києва, до сина. Дарма що той син, виховуваний головно у підпільних, відчувився і захворів, в О. Мешко вистачило запалу і сина поставити на ноги, і побудувати хату, і відучити полем культуриного відродження шестидесятників.

У другій половині 1960-их років О. Мешко — активна учасниця літератур-

них вечорів у київських школах і клубних, разом з молодістю вона шанувала Тараса Шевченка 22-го травня, старалася впорядкувати занедбану могилу В. Самійленка під Києвом, як рідного сина, захищає ув'язненого Валентина Мороза.

Від січня 1972 року їй таки доводиться захищати і рідного сина Олександра, арештованого за самвидавну літературу. Її самовідданість і завзятість в цьому можуть бути прикладом і насагою для багатьох матерів. В одному із звернень до урядовців, О. Мешко нагадує як у неї самої забрали на марені 10 років життя (що і влада визнала пізні-

(Закінчення на стор. 3)

У Філадельфії вшанують

Ю. Оранського

Філадельфія, Па. (Л.Ч.). — Заходами 43-го Відділу Союзу Українок Америки тут в суботу, 23-го листопада н.р., о год. 4:30 по полудні в Українському Культурно-Освітньому Центрі, при 700 Сідар роуд, відбудеться вечір для вшанування композитора і диригента Юрія Оранського п.л. «Музичні стежки Ю. Оранського».

Ю. Оранський здобув фахову музичну освіту у Харківській консерваторії та в німецькій високій музичній школі у Фрайбурзі. Диригентську діяльність розпочав ще в Україні, будучи студентом консерваторії. Диригував хорами різного складу і профілю в Україні, Західній Німеччині і З'єднаних Штатах Америки. Працював як хормайстер у Харкові, Києві, Коломиї, Дро-

гобичі, Філадельфії; тісно співпрацював з композиторами Миколою Фоменком та Василем Овчаренком; редагував, аранжував та оркестрував твори українських композиторів-класиків та композиторів сучасних. З оперними виставами, з камерно-симфонічними концертами та з публічними лекціями відвідав багато містечностей в ЗСА і Канаді.

Слово про Ю. Оранського вистоложить музиколог Роман Савицький. В мистецькій частині будуть показані прозори з творчого доробку Оранського, сольові спів дружини композитора Надії і доні Катрусі Петик, професійної співачки. Виступить також актор Володимир Шашаровський. Після закінчення програми — зустріч при перекусі і каві.

Вже 280 молодих дівчат репрезентувало українську пресу

Кралі 13-го Балю преси (зліва): перша князіна Христина Стеранка, крала Галина Кожно і друга князіна Христина Катречко.

Філадельфія. — Коли в суботу, 2-го листопада н.р., тут відкривала 13-ий з черги Балю української преси голова Фінансової комісії Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, Марія Харина, вона, вітаючи численні зібрані присутніх і 16 кандидаток на

кравлю і князівен, звернула увагу на те, що досі вже 280 молодих українських дівчат репрезентувало на цих балах українську пресу і мали нагоду з нею познайомитися. І це є саме великим заданням цієї імпрези, яку рік-річно влаштовують Фінансова комісія СФУЖО і

ПОСЛАННЯ

Ієрархії Української Католицької Церкви до української молоді з нагоди Міжнародного Року Молоді

..Навчи мене творити Твою волю, бо Ти Бог мій!
Хай дух Твій добрий мене веде по землі рідній! (Пс. 143,10)

Ми, ієрархи Української Католицької Церкви, зібрані разом на Синоді в Римі під головуванням Верховного Архиспаса, з нашим Первостроном Блаженнішим Мирославом Іваном Кардиналом Любачівським, звертаємося до тебе, українська молодь, щоб у цьому Посланні передати тобі нашу журбу й страання про твоє майбутнє і заохотити тебе до ще більшої участі у праці для нашої Церкви і народу.

Ми свідомі нашої відповідальності за твою долю, за долю нашої Церкви, зокрема тепер, коли проводимо підготовку до ювілейних торжеств Тисячоліття Християнства українського народу. Ми звертаємося до тебе, українська молодь, як твої архипастирі й духовні батьки, щоб із наших вказівок і поучень ти набрала ще більшої заохоти й наснаги віддати свої молодіжні сили, свій запал, свої таланти для добра нашої Церкви, яка так гарно процвітає у вільному світі, а в Україні під цю пору переживає жорстокі й нелюдські переслідування. Вона свята й нескорена у своєму стражданні. Вона існує, хоч тепер у новітніх катакомбах.

Дорога молодь! Всемогутній Творець обдарив тебе здібностями, силою творчого ума, щоб ці дарування проявляти у молодечому віці. Ти маєш ці дарування розвинути, поглибити й здійснювати у своїх ідейних поривах. Ти маєш проявити свою працю на засадах християнської етики і моралі в ділянках соціального і громадського життя, у стараннях, щоб зберегти культурну спадщину нашого християнського народу та віддати свою працю для прослави Господа, для величі нашої Церкви й добра народу. Ти є авангардом нашого народу, що неустанно змагає до краси, до правди, до волі. Український народ, що тепер в Україні, йде на Голготу, прийнявши терновий вінок, за істинну, за віру у Христову Благість, за Божою волею дійде до свого Воскресіння. За долю нашого народу і за наше спасіння треба Господа молити.

Дорога молодь! Ти обдарувана Господом багатьма щедрами, а коли відчуваш покликання Христа, «Іди за мною», віддай себе всеціло нашою Спасителю, а знайдеш правдиве щастя на землі й вічну нагороду у небі. Завжди у своєму житті зберігай Божі заповіді, щоб розбудувати і закріплювати чесні й справедливі, неспроможні цінності життя, щоб будувати мир у народі, Боже царство у світі.

Дорога молодь! Святіший Отець Іван Павло II у благовісті до канадської молоді 12-го вересня 1984 року сказав оці слова: «Тобі, молодь, потрібно вірної скали цінностей, ясного погляду на світ, на людську працю, на людське життя... Ви повинні взяти до уваги такий зразок людства, який повністю спрочинює заданість Вашої справу цінностей. Ця особа, яку я повторно представляю усій молоді — це Ісус... Він».

(Закінчення на стор. 4)

Дітройт готується до відзначення роковин Державності України

Дітройт, Миш. (В.П.). — Щорічні святкування роковин Державності і Соборності України в Дітройті відбуваються торжественно та багатолітою. Організатори стараються внести щось нового в програму, щоб вона була відмінна від минулорічних.

Новинкою цьогорічної програми буде виступ «ожи вленого» хору «Трембіта», з його відомим складом та молодим диригентом Андрієм Стасівим. Вже довший час хор підготував відповідний до змісту репертуар. Вокальну частину Академії збагатить своїм виступом солістка Христина Липецька.

Головну промову вистоложить видатний історик і проф. д-р Тарас Гунчак. Згідно з раніше прийнятим домовленням, цьогоріч відзначення підготує Метрополітальний Відділ УАКРАді.

Невдовзі почнуться заходи в стейті Мишиген, міста Дітройта та доколишніх міст, а також у сенаторів і конгресменів, щоб відповідним прокламаціями, включно з Українським Днем, надати відзначенню належного політичного змісту.

Серед низки окремих церемоній, як прокламації, піднесення українських національних прапорів на ратушах міст тощо, головною буде Святочна Академія в неділю, 19-го січня 1986 року, о год. 3:30 по полудні в аудиторії школи Фіцджералд у Воррені, Миш.

ЛИСТОПАДОВА АКАДЕМІЯ ПАСЕЙКУ

Пасейк, Н. Дж. — В неділю, 24-го листопада н.р., о год. 5-й по полудні тут в Українській Централі, при 240 Говл авеню, відбудеться святочна Академія для відзначення 67-их роковин Листопадового Чину та 35-річчя смерті ген. хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки. В програмі: святочна доповідь ред. Романа Рахманова та мистецька частина у виконанні мішаного хору «Трембіта» під мистецьким керівництвом Р. Бенке та молодечих організацій Пласту і СУМА.

(Закінчення на стор. 4)

САНДІНІСТИ МАЮТЬ НАМІР ВСТАНОВИТИ ЗВ'ЯЗКИ З КИТАЄМ

Манагуа. — Західні дипломати, які перебувають у Нікарагуа, повідомили, що сандіністи мають намір порвати відносини з Тайваном і встановити дипломатичні відносини з комуністичним Китаєм.

Таке рішення уряду Нікарагуа буде великою перемогою китайських дипломатів, які поширили наступ на країні Південної і Центральної Америки. Прем'єр-міністр Китаю Жао Жіян під час своєї поїздки по країнах цього району вже підписав торговельну угоду з Венесуелою, закликав до поширення зв'язків з Аргентиною і висловив запланування купити зброю в Бразилії.

Минулого тижня китайський прем'єр проводив переговори з представниками Мексико про участь Китаю у спільному промисловому проєкті вартістю 200 мільйонів доларів.

Дві країни західної півкулі, Болівія і Гренада, вже зірвали дипломатичні відносини з Тайваном і встановили їх з Китаєм. Очікують, що Нікарагуа буде першою країною Центральної Америки, яка також рішиться на такий крок.

Не зважаючи на свою традиційну антикомуністичну політику, Тайван до останнього часу давав Нікарагуа економічний допомогу, переважно для модернізації сільського господарства країни.

Президент Нікарагуа Даниель Ортега зустрічався в Нью Йорку з китайським

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР О. СОБОЛЯ-ЗОРЕСЛАВА

Нью Йорк. — У п'ятницю, 22-го листопада 1985 року, Карпатський Союз і Літературно-Мистецький Клуб влаштовують тут у приміщенні ЛМК при 136 Друга авеню. Авторський вечір закарпатського поета О. Севастіяна Соболя, ЧСВВ, — літературний псевдонім Зореслава.

У програмі вечора виступить проф. Ігор Гурин — Слово про автора: твори поета Зореслава читатимуть артисти українських театрів Іванна Конюв і Тамара Карлашніч. П'яніст Юрко Фурда заграє на фортепіані «Закарпатські мелодії». Початок — год. 7-ма вечора.

У СВІТІ

ГОЛОВНИЙ ДОРАДНИК президента Роналда Регена у справах крайової безпеки Роберт МакФарлейн чітко і ясно висловився у Женеві за підписання нового американсько-советського договору про редукцію ядерної стратегічної зброї а не продовження переговорів з 1979 року. Він переконаний, що Президент З'єднаних Штатів Америки ледве чи погодиться на продовження, про що натякає советська делегація, бо таке продовження служило б інтересам Советського Союзу і його пропаганді, яка твердить, що СССР весь час змагає до розбродження і тільки Вашингтон здержував цю справу, ведучи переговори в озброєнні.

КОЛЮМБІЙСЬКІ УРЯДОВІ чинники заявили, що дальша рятувальна акція в містечку Армеро буде продовжуватися. Очевидно, існують дуже поважні труднощі для рятувальних груп. Вони і допоміжні їм гелікоптери не мають доступу до деяких частин і немає ані одного клаптика твердої землі, де міг би приземлитися гелікоптер. Пілоти звичайно літають низько понад м'якою лявою і шукають живих людей. Врятувати їх вони можуть тільки з допомогою ливни спущеної з гелікоптера, якщо жертва має ще силу вхопитися за цю ливну.

ЗГІДНО З ПЕРЕВЕДЕННЯМИ опитаних щоденника «Нью Йорк Таймс» і Сі-Бі-Ес Нью, 44 відсотки американських громадян бажать більш ефективних економічних санкцій і політичного тиску проти уряду білої меншини в Преторії, Південно-Африканська Республіка, бо, на думку, опитуваних, без такого тиску, уряди світу не зможуть добитися полегшій для негритянської більшості в тій країні і знесення політики апартеїду. Від червня до кінця жовтня цього року число тих, які вимагають збільшених санкцій зросло тільки на чотири відсотки.

МАРКСИСТИ В ЕЛЬ САЛЬВАДОРІ опублікували, а згідно повторили старі пропозиції про співзвуччя у переходовому уряді, який мав би бути створений і заповів, що відмова прийняти їхні пропозиції збільшить конфлікт. На їхню думку існування тимчасового переходовою управління, з участю проурядових політичних партій і марксистів, які ведуть тепер відкритий збройну боротьбу проти уряду президента Хосе Наполеона Дуарте, це єдиний шанс закінчити громадянську війну в Ель Сальвадорі і приступити до мирних переговорів.

ОПОЗИЦІЙНИМ ПАРТІЯМ в данському парламенті, які в більшості складаються із крайньо-лівих елементів, вдалося перевести резолюцію, яка вимагає від уряду прилучитися до тих держав Західної Європи, які виступають проти нуклеарної зброї і розміщення американських нуклеарних ракет середнього засягу на європейському континенті. В резолюції говориться не тільки про заборону розміщення ракет типу Першинг-2 і крилатих, але також про оборону ініціативу президента Роналда Регена, тобто космічні апарати, завданням яких було б охороняти ЗСА і решти країн вільного світу перед советським нуклеарним нападом. Як відомо, Данія є членом Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО). Прийнята резолюція, очевидно, суперечить політиці данського уряду.

АРГЕНТИНСЬКА ПОЛІЦІЯ заарештувала колишнього воєнного злочинця Вальтера Кучмана, якого Інтерпол розшукує від часу закінчення Другої світової війни. В. Кучман, тепер 72-річний натуралізований аргентинський громадянин на прибрані прізвище Педро Рікардо Ольмо, заявив під час арешту, що він не має нічого спільного з пошукуванням Кучманом і нічого не знає про існування такої особи. Речник генерального прокуратора в Буенос Айресі заявив однак, що поліція, зокрема поліційні спеціалісти, не сумніваються, що арештований є В. Кучманом. Західна Німеччина вже звернулася до Аргентини з вимогою видачі Кучмана в руки німецького правосуддя.

В ЖЕНЕВІ РОЗПОЧАЛИСЯ РОЗМОВИ НА ВЕРШИНАХ

Женева, Швайцарія. — У понеділок, 18-го листопада до Женеві прибув советський лідер, генеральний секретар ЦК КПСС, Михайл Горбачов з дружиною Раїсою і численними дорадниками. Декілька дорадників прибуло до Швайцарії вже тижень раніше і тут, спільно з американськими представниками, відбули три неформальні сесії і виступили на численних пресових конференціях, чи так званих інформаційних форумах, на яких вони зустрілись з кон-фронтацією західної думки на справи розбродження прав людини, советської присутності в багатьох країнах світу і військової агресії в Афганістані.

На одній такій пресовій конференції, на якій з американської сторони виступив також головний дорадник президента Роналда Регена у справах крайової безпеки Роберт МакФарлейн, новоприбула із Советського Союзу дисидентка, яка зуміла отримати акредитацію від голландського журналу «Елсєвір» Іріна Грініна, сама колишня політв'язень комуністсько-московських концтаборів, запитала советських представників чи вони можуть сказати їй скільки в ГУЛагах перебувало політичних в'язнів. Очевидно, за таке питання вона в СССР могла б помандрувати назад до концтабору, а тут на Заході Георгій Корнієнко, Анатолій Добрий, Леонід М. Зам'ятін та інші, намагалися тільки ігнорувати поставлене питання. Також МакФарлейн мав нагоду виступити у «двоій» із советським коментатором Генріком Боровиком, який нагадавав ЗСА про справи в Центральній Америці, а головне в Ель Сальвадорі, Нікарагуа і висадку в мексиканській острівній державі Гренаді. Речник Уряду ЗСА посміхнувшись заявив: «Добре, що ви зачепили ці справи і від цього слова почав атакувати советську брудну війну в Афганістані, Анголі».

Ніхто не сумнівається в Женеві, що ластівками, які сповістять нибто «відпущення» у відносинах між ЗСА і СССР, будуть договори про культурну і наукову співпрацю, збільшення торгівлі тощо, між ЗСА і СССР. Одним словом — між обома країнами розпочався офіційний діалог. Чим він закінчиться тяжко сказати, — кажуть спостерігачі.

В АМЕРИЦІ

ПРАЦІВНИК ДЕРЖАВНОГО департаменту, який прося не називати його прізвища, повідомив, що напередодні зустрічі на вершині СССР повідомив Адміністрацію Роналда Регена, що 10 советських громадян, чоловіки або жінки яких проживають в ЗСА, дистанційно дозволі на виїзд із Советського Союзу. «Якщо все дійсно станеться так, як твердить советські керівники, ми будемо вітати це як крок доброї волі, — сказав чиновник. — Ми не можемо покищо опублікувати список осіб, які дистанційно візую на виїзд з СССР, спочатку ми повинні повідомити членів їх родин і тих, кого це стосується». Він додав, що імена всіх десятих є в списку, який Адміністрація Р. Регена передала советським керівникам за проханням видати цим особам дозвіл на виїзд до ЗСА для поєднання родин.

ВИСТУПАЮЧИ В сенатській комісії в справах військової служби, секретар Департаменту оборони Каспар Вайнбергер висловився проти розв'язання об'єднаного штабу. З пропозицією розформувати цей комітет виступила минулого місяця сенатська комісія. Сенатори вказували на неефективність об'єднаного штабу і рекомендували замінити його іншим. К. Вайнбергер, не захищаючи діяльність Пентагону в цілому, підкреслював, що саме об'єднаний штаб показав себе з найкращої сторони.

ДИРЕКТОР ФЕДЕРАЛЬНОГО управління тюрем Норман Карлсон заявив, що, засуджена родина Вокерів може не плекати надії, що в тюрмі для них будуть створені умови товариського клубу. «Де б вони не перебували, — сказав Н. Карлсон, — умови їх утримання будуть максимально тяжкими. Одна справа пограбувати банк, інша справа продати свою батьківщину».

ГРУПА АМЕРИКАНСЬКИХ спеціалістів прибула в Ганой, щоб взяти участь у спільних американсько-в'єтнамських розкопках на місці, де впади збитий під час війни бомбардувальник. Американці мають надію знайти останки своїх співвітчизників. Ці розкопки будуть першим кроком у прийнятті спільної програми пошуків і повернення до ЗСА останків 1,797 воїнів американської армії, що загинули у В'єтнамі і досі вважаються пропавшими безвісти.

БІЛЬЙОНЕР АРМАНД Гаммер, приятель всіх советських вождів, від Леніна до Горбачова, звернувся в суд, вимагаючи, щоб наслідники його брата Віктора виплатили йому 655,000 доларів. Віктор Гаммер помер у червні цього року. Його майно оцінюється на 750,000 доларів.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ у Вашингтоні відбулося друге засідання Групи боротьби з тероризмом, яка була створена на початку літа у зв'язку з викраденням літака компанії TWA. Групу очолює віцепрезидент Джордж Буш. Перед нею поставлене завдання — виробити програму боротьби з міжнародним тероризмом. На засіданні були присутні державний секретар, секретарі департаментів оборони і транспорту, директори ФБІ та Сі-Ай-Ей, генеральний прокуратор, голова об'єднаного штабу, начальник канцелярії Білого Дому та інші. Учасники засідання вислухали рапорт віцепрезидента про виконану працю.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Про трагедію Медведя не слід забувати

Дня 24-го жовтня 1985 року скочив в море з чердака советського вантажного корабля „Маршал Конев” 25-річний моряк, член залоги цього корабля, Мирослав Медведь. 9-го листопада „Маршал Конев” виплив із пристані на ріці Міссісіпі, а ввечері, на протязі отих 17-ти днів відігравалась трагедія, яка знайшла широкий розголос не тільки в Америці, а в усьому світі. Це була трагедія формально однієї людини, одного українського молодого моряка, але насправді ця трагічна історія символізувала підневільний стан цілого українського народу та символізувала жалюгідне невігластво американського світу, що таке червона Москва і що таке підневільна Україна. З пречислених коментарів, які появились в радіо, пресі і на телевізійних станціях на тему втечі Мирослава Медведя і завершення його назад на советський корабель, найкращим, мабуть, коментарем було ствердження, що добре сталося, що тепер під час ремонту Статуту Свободи закритий руштуванням напис, яким ця Статуя запрошує на вільну американську землю всіх бідних, нещасних і бездомних. Мирослав Медведь двічі пробував дістати дозвіл на життя на вільній американській землі. І двічі завертали його та врешті таки, у супереч усім законам його оборонців, так видали більшовикам. Видали на певну смерть або в найкращому випадку на довголітню каторгу в якомусь ГУЛагу.

Ворожими супроти його намагань дістати волю поставились урядовці Служби імміграції і натуралізації. Ворожим поставились Державний департамент, ворожими поставились суди, до яких оборонці Медведя зверталися, щоб не дозволити советському кораблю відплисти з американських вод із скочивим під його чердаком нещасним українським моряком. Тепер він — якщо ще живий — не здає собі справи, чому властиво американці поведи з ним так жорстоко, так безжалісно. Колиш, якщо Господь дозволить би йому пережити всі знущання і довголітню каторгу, йому розкажуть, що його найбільшим нещастям була погана кон'юнктура для його втечі. Президент Реген, який наказав перевести слідство, хто винуватий у цій цій пресумній справі, застерігся, що це невірно, наче американські власті видали Медведя з уваги на його, Президента, недалеку зустріч із Михайлом Горбачовим. Але правду сказали коментатори, які твердили, що призначення Мирослава Медведя американського азіло, „погіршило б атмосферу” заплянованої вершинної конференції. І не дарма сам державний секретар Джордж Шульц поспішає заявити, що справа Мирослава Медведя закінчена. Можна передбачити, що ця справа спричинить ще президентові Регенові і Шульцу багато прикрих хвилин, бо, на диво, американська преса у великій більшості поставилась прихильно до Мирослава Медведя і таврувала поставу імміграційних властей і Державного департаменту. Коли президент Реген заявив ще у своїй радіопромові до народів Советського Союзу, що він буде завжди виступати в обороні прав окремої людини і цілих народів, то він напевно ще стрітеться з запитом, як те його твердження виглядає на тлі поведінки з Медведом.

У цій пресумній, трагічній історії, виявилось ще раз, що навіть в найтемніших подіях бувають якісь світельця. Так і тут світлом у темряві, була однастайна постава українських людей в діаспорі. Всі українці — старі й молоді, чоловіки й жінки, народжені з різних клаптиків великої української землі чи вже на поселенні, всі без різниці віровизнання і політично-ідеологічних поглядів однастайно відчували трагедію цього молодого моряка, сприяли йому і бажали йому успіху в його пошуках за волею. А найкраще списались молоді люди — адвокати і активісти. Далі: вся чужомовна преса, радіо і телевізійні передачі говорили завжди про Мирослава Медведя, як про українця і називали українців, як його оборонців. Мирослав Медведь мимохіть спричинив до сильної популяризації українського імені в Америці й усьому світі, бо все це багато незрячих людей в Америці й у світі знають тільки „Раша”. Світельцем у темряві був факт, що 40 сенаторів, виступили в обороні того українського моряка і деякі з них найгостріше таврували поведінку Служби імміграції і натуралізації. Переслухуваний в цій справі Сімас Кудірка, який за спробу втечі на волю пересидів кілька років в катеті, був такий обурений твердженням, наче Мирослав Медведь „добровільно” прагне вернутися до СССР, що висловив острах, чи Служба імміграції і натуралізації не співпрацює з КГБ.

Трагедія молодого українського людини закінчилась на американських водах. Українська громада не сміє мовчати і уважати що справу „закінчено”, а добивається повної інвестиції і висвітлення всіх фактів, навіть якщо вони є компромітуючими для Уряду.

Отже праця мусить іти вперед. Шлях та методи нашої роботи в цих ділянках часто залишаються такі самі: писання листів до Конгресу, добивання до визначних членів Конгресу і уряду у формі „лабіні” та влаштування демонстрацій в обороні поневоленого українського народу. Хоч це найбільш поширені форми нашої акції, однак вони не завжди були, чи є зовсім ефективними. Причина в цьому та, що вони не були цілком добре обдумані або підготовані. Справа „лабіні” буде пізніше обговорювана. Тепер маю на меті зупинитись над демонстраціями, як засобом інформування американську публіку про українську справу. Щоб зробити демонстрацію ефективно треба, в першу чергу, вибрати відповідний час і місце, щоб це мало найбільший вплив на тих осіб, до яких вона є спрямована. Потрібно, щоб така демонстрація відбувалась рівночасно з якоюсь поважною, загальною національною політичною подією і тоді виставлення української справи серед американської публіки може мати максимальний і довготривалий ефект.

Наша громада вже пропущила багато таких моментів. Де були ми під час відкриття сесії Об'єднаних Націй в Нью Йорку коли промовляв міністер зовнішніх справ СССР Едвард Шеварднадзе? Де ми були, коли Шеварднадзе і президент Реген зустрілися у Білому Домі? Де ми були коли Володимирів Полочаков сповістив 18 років життя і він став громадянином цієї країни? І де ми будемо, коли президент Реген та генеральний секретар Горбачов зустрінуться в Женеві в листопаді? Нам потрібно вико-

Андрій Шевченко

„МИНУЛЕ НЕ МОЖНА ПРОМИНУТИ, А ЄЩЕ МАЙБУТНЄ!”

— М. Руденко

(Програмова доповідь виголошена на I Конвенції УАКРад у Філадельфії 19-го жовтня 1985 року).

ристовувати кожний важливий політичний момент, щоб посувати українську справу вперед. Але це досягнемо тільки тоді, коли ми будемо з'єднані, бо єдиність творить силу. Тому ще раз наголошу, що така боротьба вимагає привернення консолідації усіх українських громадських і політичних сил та координації їх в одному українському громадському центрі, базовому на принципах політичного плюралізму, взаємної толеранції і демократичних методів праці. Українська громада, як ніколи перед тим, потребує сильний пульс нового життя в єдиній скоординованій організації напрямом. Сьогоднішня демографія нашої громади вимагає цього, бо вона переходить поважні зміни. Ми вже далі не можемо називати українську громаду еміграційною, вона є вже діаспоральною. Якраз з цієї точки погляду, процес будівництва сильної української етнічної громади, повинна бути найголовніша наша мета.

Якою ж має бути наша громадська централь?

Загально, є три прикмети, на базі яких, мусить бути побудована громадська централь.

1. Нова українська громадська централь мусить

підтримувати ідею втримання української-американської громади як такої, яка має спеціальне почуття до свого коріння існування та вартості своєї унікальної культури й історії.

2. Вона мусить служити громаді так, щоб втримати в неї характер одності, щоб збудувати і поширити організаційну силу та політичний вплив на зовнішньому відтинку.

3. Помагати нашим братам і сестрам, по крові, в Україні в їхній боротьбі за універсально прийняті, права людини, та в боротьбі проти русифікаційного процесу.

Прямуючи до консолідації українських громадських сил в одну українську громадську централь, не можна проминати важливості укладання нового статуту. Безумовно, новий статут мусить віддзеркалювати те оточення в якому знаходиться українська громада. Чи ми свідомі цього чи ні, але ми є громадянами цієї країни і наша громада є зобов'язана до Конституції ЗСА, яка запевняє, в однаковій мірі, права більшості і меншості. Концепція оборони прав фракцій більшості і меншості це була оформлена більше ніж 200 років тому у творі „Статті Федералістів” четвертим президентом Америки Джеймсом Медисоном.

Продовження буде.

Олександра Ткач

А НОВА ЗМІНА РОСТЕ...

ний курс УВУ, щоб дещо навчитися як бути вчителем. Я скористав з цього, бо професори мали добру методику навчання. Найбільше мені цікаві були виклади історії, бо це мій улюблений предмет. З мови теж дещо скористав, бо знаю правила, які мушу вживати, щоб говорити чистою українською літературною мовою. Тепер мушу їх більше вправляти. З методики літератури я довідався, що щоб захопити учнів читати, треба знаходити гарні, цікаві, недовгі оповідання, вірші і ними викликати любов до української літератури й мови. Щоб це досягнути, учитель сам спершу мусить бути захоплений тим літературним твором”. — Юрій Прятка, учитель Школи Українознавства в Пассейку, Н.Дж.

„Я дуже щаслива, що я народилася в родині, яка на еміграції зберігає українську мову й культуру. На мою думку, це дуже важливо. Перші спомини мого життя, це спомини з музичного садочку, пластових таборів,

куди посилали мене батьки. Я дуже вдячна школі українознавства і Пластові, що дали мені змогу поширити моє знання про Україну та пізнати більше української мови. Від 14-го року життя я стала пластовою виховницею... Директор Школи Українознавства при „Самомомочі” в Нью Йорку запропонував мені взяти участь у Педагогічних Курсах УВУ в Мюнхені. Я зразу згодилася. Українська громада подарувала мені найкращий скарб на світі, — рідну культуру. Мені сподобалось навчатись молодших і дати їм змогу виростати серед української культури.

Мене найбільше цікавить навчання в нижніх класах і ось в програму Педагогічного Курсу УВУ входить окремий цикл викладів про навчання в нижніх класах. Цей курс мені особливо цікавий, бо осібно буду вчити нижчу класу, мені дуже припадає до душі матеріал. Я навчилася, що підручники до навчання с

дуже важливі. Я ніколи не думала, що їх так багато в нас. Я навчилася, що учитель є мостом до навчання, який мусить поєднати навіть не все перфектний підручник з учнем.

Цей курс пояснив мені багато незнаного. Я певна, що він допоможе мені не тільки бути вчителькою, але теж і ліпшою виховницею в Пласті”. — Христина Грицин, учителька Школи Українознавства при „Самомомочі” в Нью Йорку.

Читаю, роздумую теж над завданнями й інших курсів, як наприклад, учителів з далекого Едмонтону Вінніпегу, Торонто, залишених в Європі молодого православного священика й кандидата на вчителя з Англії, милої уродженки Бразилії — католицької монахині та інших. Душа мимохіть наповняється вдячністю за пережиті хвилини, що додають стільки віри в доцільність нашої праці, віри в молодшу нашу зміну та гордості, що козацькому роду, таки нема переводу.

Максар Дуда

Пропагандистське барахло

Щось дивне сталося з моїми родичами та знайомими в Україні. Досі не було жадних нарікань. Всюмо були раді. Щоб не послали — все хвалили.

Нам це зрозуміло: ми ж бо колись і самі штанями і черевиками від наших закордонних родичів розв'язували вузтуте-одгугу проблему. А тепер, перебуваючи на утриманні американських імперіалістів, одгасмо таких, якими самі були недовго.

Досі, кажемо, все було гаразд. Навіть дакували нам. А віднедавна перестали... натомість почали хвалитись: „Живемо так, що й не снилось”. Так що не турбуйтеся...

Подумали, як і нам снилось, коли жити стало краще, жити стало веселіше.

Певна річ, і далі посилали пакунки. Щоб їм жилося веселіше.

З когось часу стали нам дорікати: „Куртки, які присилає, у нас давно не носять, бо ми вже й забули про синтетичку. А комісійні крамниці приймають виключно натуральні дубльони та фірменні джинси”.

Натяк зрозуміли: послали дубльони і джинси відомих фірм. Чекаємо, чи догодили. Пишуть: „У нас з Монголії дістають кращі кожухи, а джинси прислали зовсім малого розміру, ні на кого не налазять”.

Послалимо 44-46 розміру. Знову незадоволені: за надто широкі. Троє влазить в одні... Натякають є речі кращі за американські.

Розшукали, послали імпортні. Думаємо, нарешті догодили. Мало не здуріли від відповідей! Такий грізний лист одержали:

„Що це за штани прислали? Кого пропагуєте? Ізраїль?”

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Ігор Соневицький

Концерт у Карнегі Голл

Немає найменшого сумніву, що українська класична музика (а зокрема симфонічна й камерна) не виявилася досі в такій силі як народна. Були спроби. Але, на жаль, вони не дали бажаних успіхів. Українська класична музика (включно з монументальними вокально-інструментальними творами) шойно підготовляється до свого дебюту. Сьогодні вона перебуває у процесі свого дозрівання. І концерт, що відбувся 6-го жовтня у Карнегі Голл треба віднести до цієї першої фази. Треба подякувати вияви людей доброї волі, їх ентузіазм, відвагу а навіть героїзм, однак концерту ще не можна міряти критеріями професійної критики. Передумовою успіху такого концерту, ніде правди діти, — це продумана програма, відповідна зала, професійні і досвідчені музиканти, ве-

лика і завчасу приготована реклама, добрий адміністратор і... час.

У програмі концерту взяв участь хор „Думка”, що найбільш переконливо виявився в другій частині кантати-симфонії С. Людкевича „Кавказ” до слів Г. Шевченка. Відчувався добрий ансамбль і збалансована сонорність. Тенор Богдан Чаплинський у драматичному сольному „Каламутиним болотами” в кантаті Д. Сичинського „Лічу в неволі дні і ночі” до слів Т. Шевченка перевершив, мабуть, себе самого. Його голос був у фокусі й звучав кришталісно чисто.

Мецо-сопрано Рената Бабака показала в низьких тонах високого регістру теплу звукову забрудненість і непересічної барви тембр. Адріан Бриттан —

(Закінчення на стор. 4)

Людмила Волянська

ГЕРОЯМ БАЗАРУ

...Але ворогів була сила-силенна і похилилися українські стяги на ріці Звіздаль, як колись над Кавказом... Воїни України потрапили до полону в люті руки більшовицьких посів, які закинули полонених в церкву, щоб ще більшого глуму й жалю завдати християнам-українцям. Атеїстичні тюремщики насміхаються:

— Дивись, богомазана рать, Дивись, праведні лиця!.. Хто там же може співати, Хто там сміє молитися?!”

— „У Бога, у мати, у все! Яка там у чорта віра!” Як чорна гадюка, повзе Чорна зневіра.

Щоб не піддатися зневірі, гуртом починають пісню українську, яка тільки одна може дати раду і пораду в найгіршу хвилину і життя і смерті:

Додбу — візку відчю, Камінням — у пустако, А пісня стіни розвертає, А пісня ломить стело.

Проклянів чорні каменюки Визбуру підлога, А співу батьківського згукі Полюли до Бога.

Звуки батьківського співу здається розривають мурі

в'язниці... Пісня... Чи врятує пісня? —

Але не чус Божу Мати —
Йй, сповнений спокою,
Листе дитину обіймати
Пестливою рукою.

Та пісня смертницького хору
Замовкнути не хоче,
Та пісня — вгору, вгору, вгору,
До Тебе, Боже Отче!

Пісня переходить у Молитву, від якої, здавалось б, мусіли впасти тюремні замки...

Ось віс крилами своїми
Біля Твого порогу...
Ви розступіться, херувими,
Ви дайте їй дорогу!

Ось перед сльозами своїми
Скривавлена орлиця...
Такими ж квітами, як криком
Ніхто не вміє молитися!

Так вимагати, так блазати
Ніхто ніде не може,
Чому ж Ти, серцем пребагатий, —
Не відзвечася, Боже?

Чом' непорушній так глибоко,
Чому мовчиш так глухо?
Невже не бачиш Твоє око,
Не чус Твоє вухо?

До голосу Стефановича доходить голос Тараса: „А Ти, Всевидишче око! Чи Ти дивилась звиско, як сотнями в кайданах гнали в Сибір невольників святих, як мурдали, розпинали і вшала. А Ти не знало? І Ти дивилась на них і не осліпло? Око, око! Не дуже бачиш Ти глибоко! Ти спиш в кіоті”...

З не меншою емоційною наснаженістю, з не меншим

святим обуренням складає в докір свої слова Олександра Стефанович:

Мовчать святі Твої ошу, Ниміють з одесної... О, так ніхто із вас не чус Молитви голосної!

Якби ви чули, то стемніли б Запущені ваші німби, То не сиділи би Ти на троні, Не висиди на нім би!

Якби дійшли до Тебе згукі Розмороженого співу, То благословені Твої руки Стиснулися б од гніву.

То став би темним Ти і жаским У хмарі чорноперій, То враз би з стукотом і брязком Розкинулася двері.

То розсклаб б їх, повна грому, Важка Твоя десница — І не була б із Твого дому Негідная в'язниця.

То не була б із Твого раю Стократна руїна, То вся б од краю і до краю Воскресла Україна!

Як дріває, кінувся б Ти, хижий, — І, сяючи на мети, Повів би меч архистратіжій Осаячені байгеті...

Закінчення буде.

ГРУПА ВИСЛАННИКІВ кентенберійського Архiepіс-кона Роберта Рансі, яка побувала в Лівані і там наві'язала зв'язок з релігійними мусульманськими групами, захоплювачів американських громадян, повернулася до Лондону. Речник цієї групи Террі Вейт заявив кореспондентам, що зв'язок між його групою і мусульманами в Лівані існує. Тепер він має намір поїхати до Женев, або до Вашингтону для розмов з американськими офіційними чинниками.

Українська Православна Катедра
св. кн. Володимира, 160 W. 82 St., в Нью-Йорку, Н. Й.
Неділя, 24-го листопада 1985 р.

ПЕРШУ АРХИЕРЕЙСКУ ЛІТУРГІЮ

в своїй Катедрі св. кн. Володимира
очолить Нью-Йоркський Єпископ і Предстоятель Катедри

Преосвященний

Владика Антоній

Початок Літургії о год. 10-й ранку

По закінченні Літургії, в залі Катедри, з нагоди свята Дня

Подяки відбудеться **ЗУСТРІЧ** з **ВЛАДИКОЮ АНТОНІЕМ**.

На відправу Архиперейської Літургії і на зустріч з ВЛАДИКОЮ АНТОНІЕМ, при святковому обіді, Українське Громадянство запрошує

НАСТОЯТЕЛЬ і ПАРАФІАЛЬНА УПРАВА

Комітет для вшанування 75-ліття життя та 50-ліття наукової діяльності

Юрія Володимировича Шевельова

впаштовує

СВЯТКОВИЙ ВЕЧІР

у суботу, 7-го грудня 1985 року о 5-й год. веч.

в ресторані Holiday Inn (U.S. Highway 22, N.J., біля Бавінд Бруку)

Усіх бажаючих взяти участь у цьому вечорі просимо дзвонити не пізніше 25-го листопада, на один з таких телефонів:

(201) 469-9085, вівторок-субота, від год. 10 до 3, Маруся Фізер

(212) 222-1866, вівторок-п'ятниця, від год. 11 до 4, Олена Несіна

Вступ-від особи 15 дол. Чеки, письмові зголошення і привітні просимо висилати на адресу:

THE UKRAINIAN ACADEMY OF ARTS AND SCIENCES IN THE U.S.

206 West 400th Street, New York, N.Y. 10025

Дізн. Автобуси N.J. Transit відходять з Port Authority, 42 вул., Нью-Йорк. Їхати до Somerville. Зі станції подзвонити до власника ресторану, п. Бойчука (тел. 526-9500), який забезпечить транспорт.

Особистих запрошень не висилаємо. До милого побачення на зустрічі.

Комітет

О. Мешко...

(Закінчення зі стор. 1)

шою реабілітацією, тому вона просила врахувати той марно відбутий на каторзі термін її синові, засудженому теж на 10 років. Як і всі інші, це клопотання залишилося без відповіді.

9-го листопада 1976 року Оксана Мешко спільно з дев'ятьма колегами заснувала Українську Гельсінкську Групу Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод і стала першою жертвою репресій щодо групи: в перший вечір, коли було проголошено створення Гельсінкської групи, у вікна квартири керівника групи Миколи Руденка, де була того дня О. Мешко удвох з Руденковою дружиною, полетіло каміння і поранило її в плече.

Але це був тільки початок. Пізніше пішли обшуки, часом із застосуванням фізичної сили, шаптання і залякування всіх, хто не цурався

„одіозної“ хати на Верболюзній вул., 16, допити в КГБ і на судах, заборотення до божівильні і, нарешті, арешт 14-го жовтня 1980 року. Суд проголосив вирок — шість місяців ув'язнення суворого режиму (О. Мешко відбула його в тюрмі) і п'ять років заслання. І знову парадокс: О. Мешко поїхала під конвоєм туди, куди вона з труднощами домагалася дозволу поїхати на відвідини сина-політзасланця, в селі Аян Хабаровського краю. Там, на березі Охотського моря, й залишилась воювати живцем похована, на довгих п'ять років.

Хвора, самотня, О. Мешко зазнавала ще й додаткових знущань, не передбачених вирок. Наприклад, їй кілька місяців не виплачували пенсії. Коли молода приятелька з Москви, Олена Саннікова, вирішила відвідати її на заслання, КГБ мобілізував великий загін своїх служак на операцію, що перешкодила б двом жінкам зустрітись бодал на кораблі біля Аянського берега. А щоб домогтись необхідного лікування, треба було витратити рештки здоров'я. А в неї гіпертонія, і ревматизм, і серцева недуга, і глибока, останньою вона почала вже цілком сліпнута.

Можна лише догадуватись, як тяжко переживала О. Мешко невблагданні вісті про смерть у неволі її молодших побратимів — Олексі Тихого, Юрія Литвина, Василя Стуса. Болісно вона сприйняла духовну смерть Олеса Бердника. Її зворушливі листи до Петра Григоренка та його дружини, її постійне клопотання про звільнення і біль за плондрану рідну землю не одному незвіреному можуть бути ліком і патхненням.

Храмовий празник у церкві Христа-Царя у Філадельфії

У неділю, 27-го жовтня н.р., українська католицька церква Христа-Царя у Філадельфії відзначила свій храмовий празник. Торжественну співану Св. Літургію відслужив парох церкви о. шамбелян д-р Іван Біланіч, він же й виголосив коротку проповідь. Св. Літургію прикрасив своїм мелодійним співом парафіяльний хор під орудою Петра Дябоги.

Після церковних відправ відбувся у парафіяльній залі при вул. Каюга у Філадельфії храмовий празник — обід з участю коло 200 осіб, що його гарно приготувала Марійська Дружина при парафії під проводом Анаталії Сагаті.

Святочний обід відкрила від імені Марійської Дружини її секретарка й імпресозаводчиця Марія (звана популярно „Мася“) Касія, яка привітала присутніх на залі колишнього доволі великого пароху церкви Христа-Царя о. митрата Василя Головинського (тепер уже на емеритурі), о. митрата Зенона Злочовського із парафії св. Архистратига Михаїла, теперішнього пароху цієї церкви о. шамбеляна д-ра Івана Біланіча, її сестрички о. Романа Мартинюка, о. Мар'яна Проценка, духовного управителя Відділу Українського Католицького Університету св. Софії у Філадельфії, та голів і членів Парафіальної Ради, Марійської Дружини та всіх парафіян і гостей.

Своє привітання закінчила М. Касія словами: „У кожній віруючій душі є Божий Храм. Бо Церква для народу є кончею, і він не може бути без Церкви, а також Церква не може бути без народу. Церква із душі практикуючої людини є не зникимим. Ми, парафіяни церкви Христа Царя у Філадельфії, із Божої ласки Всевисьного маємо в нашій церкві чудотворну ікону Зарванської Божої Матері, тож треба її зберігати, шанувати і любити. Тому закликаю — гордімся нашою церквою, нашим українським походженням, зберігаймо наш обряд, наші

предківські християнські звичаї! Зробім собі сильну постанову, святе приречення, що, за словами Романа Завадовича — „Не зрадімо, не кинемо її, тієї Церкви рідної своєї“ — із обрядом достойним і величчям, з молитвою, що дав нам Бог і тільки Бог її відняти може“.

Парох парафії Христа Царя о. шамбелян д-р Іван Біланіч та о. митрат Зенон Злочовський провели початкову молитву й поблагословили празничні дари-обід, та з ініціативи о. пароху присутні відповіли молитвою для усіх парафіян.

Після обіду, що його приготували членкині Марійської Дружини при парафії Христа Царя, Марія (Мася) Касія поділилася із присутніми своїми враженнями із останньої поїздки на Україну влітку 1985 року, підкресливши деякі її моменти оригінальними прозірками, а о. парох д-р Іван Біланіч, який також брав участь у тій поїздки, доповнив їх у своїх коротких спогадах.

Слідували ще виграші лотерії (без яких тепер не обійдеться ніде, а які, власне кажучи, не мають найменшої традиції із „старо-крайовими храмовими празниками“).

Закінчився цей храмовий празник парафії Христа Царя у Філадельфії відспіванням молитви — гімну „Бог Великий“, а багато присутніх поспішало ще встигнути вчасно на вечір, присвячений поєстою Богданові Лепкому в Українському Освітньо-Культурному Центрі у Філадельфії, що його влаштував дуже успішно 20-ий Відділ США.

О. Л-ий

Зустріч з політичними лідерами

Недавно сен. Павло Юзик і мгр Іван Геррик, члени Головного Уряду УНС і відомі громадські і політичні діячі в Канаді, мали зустріч з міністром багатокультурності Джейком Мурта і з лідером опозиції в манітобській легіслатурі, Гері Філманом, на якій заторкнено рід справ, що відносяться до української громади. На фотографії (зліва): сен. П. Юзик, Дж. Мурта, Дж. Філман і мгр І. Геррик.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО КЛЮБУ в НЬО-Йорку

ділитись зі своїм Членством сумною вісткою, що дня 15-го листопада 1985 року упокоївся в Бозі довголітній член Клубу

бл. п. СТАНИСЛАВ (ЕВСТАХІЙ) ЯНОЧКО

проживши 75 років трудолюбивого життя

ПАНАХИДА за упокій душі Покійного була відправлена в похоронному заведенні П. Яремів в Нью-Йорку 19 листопада о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН з церкви св. Юра 20-го листопада 1985 р. о год. 9:30 рано на цвинтарі св. Духа у Гемптонбургу, Н. Й.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа Українського Спортивного Клубу в Нью-Йорку

86-ий відділ США запрошує ГРОМАДЯНСТВО на Концерт-Бенефіс на Український Музей

ОЛЕНА ГЕЙМУР, сопрано • ЛЯРИСА КРУПА, фортепіан
ГАЛИНА СТРИЛЕЦЬ, скрипка

Неділя, 24-го листопада 1985 р., 4-та год. по пол.

Seton Hall University — в будинку "Student Center", South Orange Ave., South Orange, N.J.

Вступ — 15.00 дол., емерити й студенти — 10.00 дол. КВИТКИ НА КОНЦЕРТ можна закупити у крамниці ДНІПРО — (201) 373-8783 або при касі

ПО КОНЦЕРТІ ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ ІЗ ВИКОНАВЦЯМИ КОНЦЕРТУ

Вступ на товариську зустріч — 10.00 дол. від особи. КВИТКИ НА ЗУСТРІЧ можна закупити у крамниці ДНІПРО або зарезервувати телефонічно — (201) 472-2289, (201) 386-9774 або (201) 374-8726 найпізніше до 20 листопада 1985 р.

Володимир Барагурь МЕЧ і КНИГА

Історичні оповідання для молоді

Ілюстрації П. Андрусєва і М. Михалевича

Ціна 7.00 дол. з портом

Мешканців стенту Нью-Джерсі зобов'язує 6% сьєтєвого податку

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

о. СЕРГІЙ СТЕПАН ФЕДИНЯК, ЧСВВ

на 60-му році монашества і 50-му році священства, дійсний член НТШ.

Родина в Україні і на еміграції

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

на ПАТРІАРШИЙ ФОНД зложили

VI — 85

Збірка в пам'ять бл. п. Ірени Малиновської, зложили: 30.00 дол.—д-р М.п. Балтарович; по 25.00 дол.—Григорій і Леонтина Галіяженки д-р Ярослав і Марія Савка, Стефанія Вістюк; по 20.00 дол.—інж. Богдан і Віра Андрушків, інж. Василь і Ліда Колодич; по 10.00 дол.—М. Баран, д-р Р. і Л. Н. Блюм, М. Головка, Т. Горпенко, Зенон і Марія Григорчук, Володимир і Стефа Гуналівські, Олександр і Ярослава Жданів, Степан і Марія Зубаль, Павла і Віра Зубальські, Петро Капітанчик, д-р Микола і Олена Климишин, Володимир і Анна Коваль, Теодор Кукеровський, Володимир і Ірена Кушнір, Люба Китаста, Михайло і Ольга Ласка, Н. і С. Лесюк, Ольга Нестерович, д-р Лев і Тетяна Обухівчич, Е. Оглабик, Дарія Ременюк, Р. і Г. Скипачевич, Василь Стерхалюк, Любомир і В. Татук;

по 10.00 дол.—Михайло і Л. Томин, Марія Цісарук; по 5.00 дол.—Степанія Лукецька, Ірена Решетелович.

У пам'ять бл. п. Василя Котика зложили: по 15.00 дол.—Богдан і Марія Дяків, Олександр Флярчук; по 10.00 дол.—Йосафат Жук, Володимир і Лідія Сої;

75.00 дол.—Маєстро Едвард і Марія Козак;

Замість квітів на могилу бл. п. Ольги Лончини-мами д-ра Богдана Лончини, яка померла в Україні, зложили: 40.00 дол.—Дарія Конок; 25.00 дол.—Анатоль і Ярослава Ромах;

250 дол. зложив Дмитро Федорко;

Укр. Патр. Т-во, Відділ Сиракузи, Н. Й.,—збірка замість квітів на могилу бл. п. Богдана Тимяка, переслав д-р Святослав Кляфас, зложили: 1100.00 дол.—Родина: дружина—Марія Ковалюк-Тимяк, донька—Роксолана Тимяк-Лончина з чоловіком Василем і дочкою Меланією, рідня—Остап Бушманюк з родиною (Австрія), Меланія Ковалюк (Сиракузи), Анна Ковалюк-Литвишівська з чоловіком Олександром (Нью-Йорк), Ірина Ковалюк-Іванець з чоловіком Ярославом (Чикаго), Дарія Ковалюк-Яремко з чоловіком Ярославом (Швеція), Олександр Ковалюк-Логус з чоловіком Володимиром (Сиракузи), Богдан Ковалюк з дружиною Марією і з родиною

500.00 дол. Ярослав Падох; по 100.00 дол. Микола Марушак, Марія Подольська, д-р Євген і Ніла Стецьків, д-р Теодор і Міра Залуцькі (замість квітів на могилу о. Степана Кіржецького);

500.00 дол.—Ярослав Падох; по 100.00 дол.—Микола Марушак, Марія Подольська, д-р Євген і Ніла Стецьків, д-р Теодор і Міра Залуцькі (замість квітів на могилу о. Степана Кіржецького); 50.00 дол.—Йосиф Губчак; по 30.00 дол.—Галина Николішин, Василь Сивенький, Галина Николішин; по 25.00 дол.—Марія Стефанишин, д-р Ярослав Савка, Степан і Євгенія Кікта, д-р Олег Силік (замість квітів на могилу бл. п. Марії Гац), Василь і Марія Палідвор; 20.00 дол.—Александр Кедринський;

Листа ч. 1743 — збірка в пам'ять бл. п. Степана Масюка — передав інж. Головач, Філадельфія, ПА., зложили: 50.00 дол.—Ярослав і Ірена Масюк; 25.00 дол.—Богдан і Зірка Кебуз;

по 20.00 дол.—Ярослав Бобинський, Мирослав і Люба Мичковські;

по 10.00 дол.—Олімпія Гайдучок, Олександр і Євгенія Зепинські, Володимир і Наталія Масюк, Марта Турчин, інж. Юліан і Олена Головач, Катерина і Віра Пах; 5.00 дол.—Родина Дубіль.

Частина зі збірки замість квітів на могилу бл. п. редактора Романа Данилевича—переслав д-р Ярослав Кривак, Клівленд, Огайо, зложили:

по 20.00 дол.—д-р Ярослав Кривак, д-р Олександр Сидорак;

по 10.00 дол.—Іван Полянський, Андрій і Марія Сікорські, інж. Іван і Степанія Фур, д-р Святослав Шеремета;

Листа ч. 1742 — збірка замість квітів на могилу бл. п. Юлії Марії Рудницької з дому Луницької—передав інж. Юліан Головач, Філадельфія, ПА., зложили

по 25.00 дол.—інж. Юліан і Олена Головач, Богдан Катамай, Іван і Анна Каїк, Катерина і Віра Пах, Маркіян і Люба Онуферко, Мирослав і Марія Лабуньки, д-р Ярослав і Надія Запільські, Богдана Вонторська, Альберт і Оксана Кіпа, Іван і Софія Дзіндзюра, Володимир і Теодозія Брикювич, Іван Кулинич і донька Уляна;

по 20.00 дол.—Ярослав і Анна Климовські, Теодор і Марія Флюнт, І. А. Турчин, інж. Степан і Христина Чорніта (на радіопередачу „Голос Української Діаспори“), Ігор і Любо Пах;

15.00 дол.—Віра, Софія і Андрійко Лашчик; по 10.00 дол.—Мирон і Марія Масюк, Богдан Стефанишин, Микола і Евдохія Головач, Оксана Горецька, Софія Рудавська, Софія Рудавська, Зеновій і Володимира Гіль, Т. Ванчицький.

Пожертви в Дітроїті, МІ—збірки Анаголь Ромах.

Гнат Васильківський, Михайло Мандзія, Павло Нижник, Анна Партіка, Кекілія Тиховська, Михайло Салдит, Роман Федик;

по 10.00 дол.—Андрій Войчак, Петро Ковалик, Андрій Кілько, Михайлина Мозак, Василь Регуля, Михайло Савуляк, Олександра Грега, Теодор Небор, Марія О'Доннел, Анна Артимович, Роман Багнюк, Василь Бейбер, Михайло Береза, Тетяна Блендонго, Стефанія Бойко, Текла Була, Марія Бумбар, Микола Ватач, Іван Гайдук, Петро Гаравус, Іван Голобут, Юрій Гудиняк, Анна Гайдичук, Марія Грега, Михайло Гах, Осип Грега, Михайло Данило, Зенон Депутат, Григорій Добрикевич, Онуфрій Зіпільський, Михайло Кавалір, Роман Касіячук, Михайло Кладочний, Володимир Копистанський, Іван Кордупель, Мирон Косовський, Іван Кульчицький, Омельян Кульчицький, Анна Крупа, Анастасія Кучер, Василь Левіцький, Іван Лівак, Микола Макогін, Анна Малік, Стефан Мандзі, Іван Матвійшин, Михайло Мельник, Михайло Микола, Роман Михайлів, Олена Морозович, Зеновій Мосійчук, Михайло Мочерняк, Марія Мушківська, Петро Наземнік, Іван Новадлий, Клим Панасевич, Анна Павловська (Іван Павловський), Теодор Паліш, Василь Панкевич, Микола Паславський, Йосиф Пастук, Омельян Пастухевич, Богдан Пашковський, Ярослав Петрівська, Микола Погаратний, Анеля Поточка, д-р Теодор Правак, Василь Пристайко, Анастасія Процишин, Євген Романішин, Анна Седлярчук, Дмитро Сигловий, Василь Спаліський, Михайло Сташків, Микола Стадник, Анна Сухман, Іван Ткач, Василь Триняк, Микола Фарма, Василь Фолзюк, Юрій Щербак, Текла Юрків, Андрій Донега;

по 5.00 дол.—Анна Баркер, Ярослав Бойченко, Пелагія Ковалик, Пахон Лютий, Зеновій Марушак, Михайло Медик, Семен Нагнібда, Марія Паньків, Андрій Пастук, Марія Петроц, Ольга Попадин, Ева Савчинів, Андрій Сигловий, Василь Скубіш, Онуфрій Троец, Іван Чепіча Стефан Спішка, Роман Щуровський, Анна Яцишин.

Дальше зложили:

50.00 дол.—Стефан Душенко,— у пам'ять бл. п. Люби Книгиницької; 30.00 дол.—Петро Мандзія,— у пам'ять дружини бл. п. Марії Мандзія; 15.00 дол.—Оксана Бережницька,— у пам'ять бл. п. д-ра Теодора Небожуха; 10.00 дол.—Михайло Кладочний,— у пам'ять бл. п. Степана Шипилівського.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріаршого Фонду — складає щирі подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріарший Фонд Товариства Свята Софія можна відтїгати від податку: IRS No. 23-74380645. Всі чеки просимо виставляти на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd. • Philadelphia, PA 19117

Новий професіоналіст у Фініксі

Д-р Орест Комарницький — стоматолог, новий професіоналіст у Фініксі. Він успішно закінчив студії в травні н.р., дипломом у ділянці стоматології парадонтології в університеті Південної Каліфорнії в Лос-Анджелесі.

Д-р Орест Комарницький — син Омеляна й Ірини Комарницьких, активних в українській громаді в Фініксі, Аризона. В Фініксі закінчив він середню освіту, а поступив в університет у Тусані, Аризона. Після закінчення студій в університеті Орест був прийнятий на медично-дентистичні студії в університеті в Індіаноліс, Індіана. За свої особисті здібності був призначений управою Американської студентської асоціації референтом законодавства, при Раді Американської Дентистичної Асоціації в 1983 році. Потім він поступив на дворічні студії для спеціалізації при Південнокаліфорнійському університеті, які закінчив у травні 1985 році.

Д-р Орест Комарницький

Свою практику відкрив в Фініксі, Аризона. Д-р Орест Комарницький є членом 379-го Відділу Українського Народного Союзу.

Д-р Витовт Левицький

ПОСЛАННЯ

(Закінчення зі стор. 1)

хоч Син Божий... Усю повноту став учасником нашої людської природи... то ж зі сторінок Євангелії навчався Його пізнання, Йому служити. Він через Святого Духа перебуває в нас і між нами. Він є джерелом сили у шоденній боротьбі на те, щоб підносити світ. Хай ці слова стануть фундаментом Твоєї дії і поступовання, основою Твоєї християнської віри. У Святому Письмі записані: знаменні слова нашого Спасителя: „Шукайте перше царство Божого та Його справедливості, і все інше вам додасться“ (Мат. 6,33). Пам'ятай, дорога молоді, про ці слова. Нехай не манять тебе примани цього світа. Свята Церква вчить, заохочує і закликає вірних, щоб стримити до святості, до досконалості. Тому для тебе, молоді, нехай джерелом сили буде Христос. Його навчання, Його заповіді. Нехай Христос своїм святым дінням спричинить навернення твоїх, молоді, сердець, а ввійшовши у твоє духовне життя — нехай скріплює тебе Святим Тайнами.

Дорога молоді! Не шукай у намулі ідеологічних сурогатних концепцій розв'язки життєвих питань і завдань, бо це згодом доводить до розпачу, до неспівності, до збитку змислу життя. Ці явища є вислідом ліберальних атеїстичних наук, непошануванням гідності людини та поганого за марними розкошами, що приносять повну руйнування, а то й змарнування її життя. Єдиний Христос, якого шукаєш і знайдеш у любові Бога і ближнього стане для тебе, молоді, джерелом радості, миру і сили у шоденному змагу за щасливе життя. Відвідай, дорога молоді, Христа у Кирівті, бо Він там же на тебе, щоб опромінити тебе своєю благодаттю. Христос бажає, щоб ти відвідала Його і зликувала не лише у неділі й свята. Він радий бачити тебе кожного ранку чи ввечері, коли йдеш, а чи повертаєш зі школи і праці. У тихій молитві вислови Йому свої турботи, подякуй за радість і щасливе минуле та молись про силу, здоров'я і благополуччя твоїх триває. А Він Всемогутній, дасть тобі силу, потішить і поведе дорогою християнського життя до вічного щастя. Зокрема заохочуємо тебе, молоді, день свяятий святкувати та брати участь у літургічних відправах, бо це джерело душевного надихання і скріплення нашої побожності, а в цьому ж основа християнської етики й морального пош. уповання.

Пригадуємо знову, тобі, молоді, навчання Вселенського Архирея Івана Павла II звернене до молоді в базиліці св. Петра 17-го січня 1979 року. Він сказав: „Ваші обличчя чисті, як джерела, і палкі, як полум'я, зображають у церковній спільноті ідеальні форми християнського життя. Задля цього Церква, у своїй незмінній духовній молодості, пізнає Себе у Вас!“ Молодість і дозрілість — це два символи, якими Христова-Церква пишається по всі часи. Тому то, дорога молоді, вона потребує тебе і вимагає від тебе бути молодими і зрілими водночас! Зріла молодість — це християнська поведінка, що узмістовлена у стійкій вірі, у відданій любові, у будучій надії, а це є вислідом мудрої розваги, безкомпромісної справедливості, стійкої мудрості й опанованої здержливості. Тому нехай окрасою твого характеру, дорога молоді, буде християнське життя.

Християнське життя, дорога молоді, це дар Бога, бо від Господа все походить. „Без мене ви нічого чинити не можете“ каже Господь (Ів. 15,5). Це дар Божий, надприродне християнське життя, запевняє людині постійну Божу любов, але вимагає від людини постійного зусилля, щоб зберігати цей дар надприродним засобами, святыми Тайнами, широким молитовно, що підносить думку людини до Господа, бо це побожна розмова з нашим Отцем і Сотворителем. Тоді й Дух Святий стає провідником зорю у життя людини. Людина тоді пізнає вище, досконаліше життя і знаходить своє призначення у службі Богові й народині. Та на це одну життєву правду хочемо звернути Твою, молоді, увагу. Ніхто не вибирає собі батьків, ні роду, ні народу, коли приходить на світ. В цьому рішав Божа воля і їй треба пошунуватися. Тому повинні знаходити людина серед рідного народу у Христовій Церкві. Цю істину треба Вам зрозуміти! Тисячолітня історія християнства в нашому народі наглядно виказує, що Христове вчення, Христова Церква була твердиною, була остовом, духовною силою українського народу. Вона оформила наше родинне, суспільне, державне життя. За ці цінності, за свою окремішність народ змагався, ними дорожив і їх зберігав. Це заповіді предків і для тебе, молоді! Така Божа воля! На крові, на терпіннях, на муках перших християн зростала Христова Церква — бо це життєва сила християнського життя. На терпіннях, на стражданнях за віру в Бога, за Христову Церкву в нашому народі, за Його терпистий шлях продовж історії приїде нагорода, бо Господь вселиний і любить свій народ, лиш що цей народ був з Богом. Тому всі ці жертви принесені народом за Церкву, за неціннісний скарбом для нас і заслугою перед Господом. Дорожні і зберігати це спадщину, і будь вірна своїй Церкві й народові, дорога наша молоді!

Є різні форми життя, в яких людина реалізує своє історичне покликання. Родинне подружжя життя за плямями Богом наміченими людині — „Будьте плідні і множтеся і наповняйте землю та підкорюйте її собі“ (Буття, 1,28). Це найбільш доступна звичайна форма людського життя. І тут це раз звертаємо увагу, дорога молоді, що для збереження ідентичності свого народу, заходить велика потреба, щоб наші вірні добрили своїх подруг, у міру змоги, українського походження. Є проті інші форми досконалого життя, які вимагають особливого Божого покликання, де людина добровільно зобов'язується прийняти як норму життя три євангельські ради: добровільну вбогість, досконалу чистоту, повний послух. Монаше життя — жива ознака між нами, що „тут на землі не маємо постійного Города, а шукаємо прийдешнього“. Так монаше життя, як і священство, це форми досконалішого християнського життя і служіння, що вимагають особливого Божого покликання, якого людина не може собі дати. „Не ви мене вибрали, а я вас вибрав і призначив, щоб ви шили і плід принесли“ (Іван 15,16). Ці дві форми виїмкового покликання доповнюють себе взаємно: служіння Богові в монашескій, служіння Богові у священстві в Христовій Церкві, вони зводяться до одного, бо остаточно мета одного і другого служіння є всецільно посягання на службу Богові. Обіти, якими людина в'яжеться на посаду Богові — убожество, послух, чистота — це засоби, добровільно взяті на себе, які норми досконалішого духовного життя, щоб так посягати себе всецільно на службу Богові. Як нам пізнати голос Божий, що кличе нас до цього досконалішого життя, чи то у монашескій, чи то у священстві? Є хвилини, коли голос Божий дає себе чути дуже яскраво, часом навіть історично, і, якщо наше серце не в обмотанні надто житейськими пристрастями, воно зрозуміє цей поклик Ісуса, який кличе: „Іди за мною“.

На тебе, молоді, надіємося, щоб ти заповнила і оживила всі культурні й громадські установи, щоб перейняла працю старшого покоління і продовжувала для добра народу, а над усе, щоб була вірною своїй Церкві. Віднао співпрацю з ієрархією і священниками, щоб разом з народом творити єдність скріплену любов'ю Бога і ближнього. Завжди май звернені очі

Пам'яті І. Оджинського

(У першу річницю смерті)

У суботу, 17-го листопада 1984 року, в ранніх годинах блискавкою рознеслася несподівана вістка в українській громаді Філадельфії й околиці, що вже нема поміж живими відомого союзного та громадського діяча сл. п. Івана Оджинського.

Як дуже хотілося, щоб ця жалюгідна вістка була неправдою, щоб була тільки кошмарним сном, але, на превеликий жаль, це була дійсність. Телефонічний відвідувач не переставав працювати як Філадельфії, так й околиці. Ніхто не хотів вірити про смерть покійного І. Оджинського, божще ввечері попереднього дня, як завжди, полагодував союзні справи в князівській Окружній. Призначив зустріч з перспективними на наступний день, але несподівано смертю, не зважаючи на його сильну фізичну будову, скосяла його в кількох хвилинах в дорозі до шпиталю.

Іван Оджинський народився 1924 року в Калущі, Західна Україна, де закінчив середню освіту, а далі студії продовжував в Полібодах, Чехо-Словаччина. Під час воєнної хуртовини, як тисячі інших молодих українських патріотів, вступив у ряди Української Дивізії „Галичина“, щоб здобути краю доловолю для повноцінної, але нескорої України. Під кінець війни в 1945 році, будучи на відпустці, одружився, а відтак по різних перешкодах 1949 року прибув вже з родиною до Філадельфії Па., а що був повнорічним й рухливим, то негайно включився у громадську працю, а головне працю УНСОУ, для якого почав організувати членів. У 1954 році був основоположником 153-го Відділу ім. Луки Мишути, до якого в короткому часі приєднав понад 600 нових членів. Будучи здібним організатором покійний Іван здобув довіру у членів тодішньої Екзекутиви, а головне у покійного головного президента Дмитра Галичана і завдяки цьому, під час 24-ої Конвенції УНСОУ, яка відбулася 1958 року в Клівленді, обрано його головним радним. Від того часу на пості головного радного він був до останньої хвилини свого життя.

А коли говорити про союзову працю покійного Івана, то не можна поминути того, що він був промотором закладення двох союзних відділів, а саме: Пластового 216-го і 32-го імені Олега Ольжича. Був час, що ці три відділи нараховували майже 1,000 членів, що в більшості було його заслугою.

Крім союзової праці, сл. п. Іван Оджинський був дуже активним в Українському Республіканському Клубі, який очолював довгими роками. Будучи активним в політичному житті, він двократно кандидував на стейтського репрезентанта. Вибори програвав, але здобув популярність серед американських республіканців, і тому мав всюдюдні відкриті двері. Завдяки своїй проворності він одержав стейтську працю у міській управі Філадельфії. На тому пості покійний Іван допоміг сотням тих земляків, які потребували допомоги, коли мали клопоти з порушенням законів їди автомобілем. У громадській праці він був активним в місцевому Відділі ОБВУ, був головою того Відділу, як також належав до Головної Управи ОБВУ. Належав до Управи Спортивного Осередку „Тризуб“ та інших місцевих українських клубів.

Похоронні обряди почалися у понеділок, 20-го листопада, відслуханням Парастасу і Панахиди. Біля домовин стояла стійка із прапором друзів дивізійників, як також прапором місцевого Відділу ОБВУ. Покійного поховали в далеку дорозу, де нема „ні гора, ні печали“ автор цієї статті від Екзекутивного Комітету УНС, Філадельфійської Окружної та всіх союзів. Та-

Сл. п. І. Оджинський

кож прощав його довголітній приятель інж. Іван Скіра від станиці дивізійників та Управи 153-го Відділу УНСОУ, а від місцевого Відділу ОБВУ прощальне слово виголосив голова інж. Михайло Нич. У вівторок, 21-го листопада, в катедральному храмі Непорочної Зачаття при Френклін вулиці відслужено заупокійну Службу Божу, а відтак тіло покійного відправили до родини та велика Філадельфійська громада на вічний спочинок на український цвинтар у Факс Чейсі, Па.

Поминання тривали відбулися у залі УКЦеркви св. Архистратига Михайла в Дженкентаві, Па. Прощальне слово сказав д-р Іван Флис, головний представник УНСОУ, який висловив співчуття родині покійного. Слід згадати, що як під час заупокійної Богослужби, так і в відіро вадненні тіла покійного на вічний спочинок, а відтак в тризині, крім д-ра І. Флиса, взяли участь головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук і головний організатор Степан Гавриш. А під час Парастасу і Панахиди були присутні головний контролер д-р Богдан Гнатюк і головний радний Василь Пастушок, як також члени Управи Філадельфійської Окружної з головою Петром Тарнавським. Не забули за Покійного відділові секретарі й інші урядовці Філадельфійської Окружної і майже всі прибули, щоб віддати останню прислугу заслуженому союзовцеві. А заслуженому тому, що, як уже було згадано, завдяки йому напелений Філадельфійський Окружний збагатився трьома новими відділами. До того кожного року він збагачував Союз десятками нових членів і тим самим Окружний здобувала чемпіонство рік за роком.

Рік часу минув від сумного акту покладення домовини покійного Івана у вільну американську землю. Тяжко повірити, що вже цілий рік нема Івана а поміж нами, живими. Це відчувалося в першу чергу, родина, приятелі друзі, а союзова родина найбільше відчувалося ту прогалину, яку він залишив. Кажуть, що смерть — це останній акт людської надірки по цій землі, це брама, через котру кожна людина на мусить пройти з земного життя до життя вічного. І хоч кожний з нас знає, що немає рятунку, ніхто не може оминати зустрічі зі смертю, чи тепер, чи пізніше, все ж такі смерті викликає біль і глибокий жаль, а особливо тоді, коли відходить від нас особа, з якою доводилося довгі роки співпрацювати.

Славної пам'яті Іван Оджинський залишив в глибокому смутку дружину Ділію, доні — Ларису з музикою Крик-Кіл Петриком, Уляну з мужем д-ром Богданом Якимовим, Мирославу з мужем Романом Кизиком і Андрійку, вуніку Петруся і Міру та брата інж. Богдана з дружиною Марією і дітьми Ростиславом Кесеном, Оленою та Марією. Залишив швагрові, Мирославу Белей з родиною і Євгенію Ручак з родиною, ближчу і дальшу родину в Україні та Польщі і велику союзову родину.

Степан Гавриш

Вже 280...

(Закінчення зі стор. 1)

Ольга Кузьмич.

Тим разом 16 молодих дівчат і мальців Галися Зибілевич репрезентували сьогоднішню українську пресу в ЗСА, включно із дитячим журналом „Веселка“, а Христия Санторо символічно представляла підпільні видання в Україні. Присутніми були також краля Балю преси з 1984 року Ірина Цвікуля і княжна Аня Богачевська, теперішня „Міс Союзівка“.

Всіх їх та їхніх молодих супровідників представили публіці, що ввечері виповнила аудиторію св. Йосафата, прикрашену квітами та мистецькими шаржами Романа Василюшина, майстри церемонії, Мирослава Гилі Михайло Кострицький.

Біля півночі жорі під проводом Оксани Драган-Кравців, до якого теж належали інж. Тарас Грицай, проф. Юрій Оранський і Лідія Фещенко-Чопівська краля балю української преси в ЗСА з 1983 року і Марія Євзевська в заступстві не-присутньої через недугу мисткині Стефанії Бернадин, закінчили обранування голосів. О. Драган-Кравців передала вислід оцінки жорі і у великій тиші присутніх проголошено краля 13-го Балю преси Галину Кохно, яка репрезентувала музично-літературний журнал „Бандура“, що появляється як кварталник від січня 1981 року, видаваний Школою Кобзарського Мистецтва.

Першою князівною обрали Христиниу Странку, представницю жіночого місячника СУА „Наше Життя“, а другою князівною Христини Катречко, що репрезентувала англійський місячник „Форум“, що його видає УБС.

Новообрана краля Г. Кохно була кандидаткою, яка могла виказати вже доволу активності в українському студентському житті. Зараз вона є студенткою астрономії і астрофізики в університеті Меріленду, вчила вже українську мову в університеті і в школі українознавства, займається журналістикою в українській та англійській мовах і написала працю в ділянці історії України п. н. „Українська боротьба за незалежність“. Вона є головою студентської організації при університеті, членом Товариства Українських Бандуристів і Групи Українських Професіоналістів у Вашингтоні.

Перша князівна Х. Странка — це студентка хемії в Барнард коледжі в Нью Йорку, активна пластунка, була обрана Гетьманівною 22-ої Пластової Орликиди і відбула ряд пластових та-

Концерт...

(Закінчення зі стор. 2)

це молодий і талановитий симфонічний диригент. Він блискуче володіє диригентською технікою. Його тактування чітке, а зміни в темпі чи експресії зовсім переконали. В особі Британа бачимо великий мистецький потенціал і майбутність. Жаль тільки, що симфонічна оркестра, яка мала студентський характер, не все реалізувала на вимоги диригента; інколи деякі інструменти самовільно виривалися зі загального звукового балансу. З великою увагою прослухали ми монументальну „Прикарпатську симфонію“ С. Людкевича й ефектну увертюру Лисенка-Резуцького до опери „Тарас Бульба“ в оркестрації Б. Лятошинського що, на нашу думку, була кульмінаційною точкою концерту.

Отже потенціал, Богу давати, маємо. Ідей нам також не бракує. Але музичні справи мусять вирішувати професійні музиканти, а не адміністратори чи організаційні референти.

REAL ESTATE

ROMAN RYCHOK
REAL ESTATE & INSURANCE
1339 Springfield Avenue
Irvington, N.J. 07111
АСЕКУРЕМО
АВТА - БУДИНКИ - БІЗНЕСИ
Інформація подаст
ПЕТРО РИЧОК
завіс. агент-брокер
(201) 373-6434, 6453

борів як учасниця і виховни-

ця. Друга князівна Х. Катречко є студенткою книговодства в університеті у Ферфілд в Коннектикут. Вона членка Пласту, виховниця новачок, член кобзарського ансамблю „Вічний відгук“ і Товариства Українських Бандуристів.

Під оплески численної публіки, серед якої була більшість пластової молоді, краля Балю преси виводили свої короткі подяки та прийняли нагороду з рук голів обидвох організацій, які влаштовують спільно імпресію. Як і кожного року, так і цим разом нагороду уфундували Український Народний Союз, Український Братський Союз і Союз Українців Католиків „Провидіння“. Особливими меценатами балів є постійно також списки УКЦеркви, Владики Василь Лостен і Роберт Москаль. Краля преси на 1986 рік Г. Кохно одержала репродукцію картини мистця Петра Андрусева „Хрищення України“ та книжку „Ікона“ Святослава Гордицького, а князівні репродукцію картини О. Канюки п.н. „Козаки пишуть листа до султана“.

Зворушливе було прощальне слово краля преси з 1984 року Ірини Цвікулі, яка передала свою „корону“ новообраній краля, що перша пішла у танець із своїм супровідником. І партером був Марко Івасків.

Щаєвим явищем тогорічного балу преси було, що із 16 кандидаток більшість прийшла на цей бал із далеко віддалених осередків, як Чикаго, Денвер, Дітройт, Клівленд, Гартфорд, а тільки нечисленні були з міста „Братньої любові“, де відбувався бал. Це, як і велика участь молоді, вказують на популярність балів преси, що поширюється помімо часто несприятливих умов.

Організаторки балів під проводом М. Харини вкладають кожнораз велику працю для успіхів цієї імпресії. Зацікавлення, яке ці балі викликають, є для нас найкращою моральною заплатою за добре виконане громадське завдання.

48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003
ВИПРОДАЖ: ВСІХ ТОВАРІВ
ПО ЗНИЖЕНИХ ЦІНАХ.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОНКС, БРОКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуга ЦИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Брукі і перенесенням Тілних Останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Брукі, св. Духа в Гемптонбургу, та інших.

Cypress Hills

Monuments
Власник — українець
ВОЛОДИМИР
БІЛАНСЬКИЙ.

К. М. КАРДОВИЧ
О. ПОВАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel: (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9-5 по пол. На бажаючі і для вигоди клієнтів радо здійснює до Вашого дому з проєктами й порадами.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛ!

ВИПРОДАЖ З ВЕЛИЧЕЗНОЮ ЗНИЖКОЮ В „КАРПАТАХ“
Шкільні зшитки, які коштували \$10-60, тепер можна купити по ціні \$2-10
Address — 76-14, 45th Avenue, ELMHURST, N.Y.
Tel: (718) 446-0135, 899-4128
Ікати автом з Queens Blvd при 70 Street звернути на 45 Avenue, а підземкою E, F, GG, N або 7 до 74 St (Roosevelt Ave.)

Комітет УНСОУ.
Оборони Української Спадщини
приймає зголошення на становище
КРАЙОВОГО ДИРЕКТОРА
БЮРА

Обов'язки — Директор буде здійснювати напрямні і програми Комітету УНСОУ Оборони Української Спадщини під керівництвом його президента. Функція директора охоплюватиме: (1) дослідити та інформувати програми, (2) дослідити та інформувати програми, скеровані до Уряду З'єднаних Штатів Америки; (3) пильнувати за політичними потягненнями Уряду й Конгресу; (4) за рапортуванням засобів масової інформації з питань, які торкаються українсько-американської громадськості; (5) керування ашingtonським бюро, включно з постійним складом працівників бюро, практикантів і крайових добровільних працівників; (6) формування програм розвитку в крайовому масштабі.

Вимога — Апліканти повинні мати принаймні ступінь бакалавра та бодай п'ять років праці на відповідальній посаді. Інші фактори, що братимуться під увагу: (1) досвід праці в Уряді; (2) поінформованість і знання про діяльність Конгресу і егекутивної галузі Уряду; (3) знання англійської мови в слові і письмі; (4) знання української мови; (5) значущість з діяльності засобів інформації; і (6) основний досвід в ділянці публічних зв'язків.

Заробітна платня — на підставі обостороннього домовлення враховуючи попередні заробітки апліканта. Подання — резюме, включно з вимогою платні, слід надіслати до: UKRAINIAN HERITAGE DEFENSE COMMITTEE, c/o Ukrainian National Association, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

не пізніше 15-го грудня 1985 року. Фіналісти перейдуть інтерв'ю перед 1-м січня 1986 року.

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА
КООРДИНАЦІЙНА РАДА

закликає своє Членство та Прихильників вплачувати
вкладки та складати пожертви

НА ПРАЦЮ
СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ
УКРАЇНЦІВ

Пересилаючи чеки, виписані на World Congress of Free Ukrainians, просимо на чеках, або в супровідних листах відмітити, що Ви є Членом, або Прихильником Української Американської Координаційної Ради, щоб так ці Ваші вкладки, чи пожертви були там дорховані.

Адреса Світового Конгресу Вільних Українців: World Congress of Free Ukrainians, 2118 - a Bloor St. W., Toronto, Ont. Canada M6S 1M8

Найгартський Окружний Комітет-УНС

повідомляє, що в суботу, 23 листопада 1985 р., о год. 2:30 по пол. в залі св. Книгині Ольги при Currie and Dierpe вул., СТ. КАТЕРІНС. Онт. Канада відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКОРУГІ

НА ПОРЯДКУ НАРАД

1. Відкриття
2. Програма організаційної праці Окружної за останні місяці
3. Доповідь головного директора для Книгині св. ПАВЛА ЮЗІКА і головного організатора УНС СТЕФАНА ГАВРИША
4. Схвалення організаційного плану праці на останні місяці цього року
5. Внески, запити і закриття наради

До участі в нарадах запрошуються всіх членів Відділових Управ, членів Контрольної Комісії і делегатів останньої Конвенції. У зборіх візьмуть участь

сен. Павло Юзик, головний директор для Канади
Стефан Гавриш, головний організатор УНС
За ОКОРУЖНУ УПРАВУ.

о. Михайло Блаженко
почесний голова
Михайло Боровський
Д-р Богдан Голіш
голова
Ефим Омельченко
секретар